

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۲/۲۷

آصف بهاند

لنډی، د ثبوتلو ستونزه

سلمه برخه

زما د بدو ورځو یاره

د ژوندانه چارې مې گډې وډې دینه

د خلکو خولې بندوی نشم

د مینې لارې به څارم یار مې راځینه

د پښتنو بده رواجه

یار چې ولور گټې نو زه به زړه یمه

دردونه ډیر په تا اوږده شول

هېواده جور شي چې خوشال دي ووینمه

که سړی لږ ځیر شي، هره لنډی ځانته یوه کیسه او یا خاطره لري، یا د ټولني ناوړه دودونه، یا د کورنی شدید قیودات، یا مذهبي قوانین، یا مینه، یا کرکه او یا...

چې لالی مري لالا بېمارکړې
چې د لالا په غم کې یارته وژارمه

د دې لنډی د فلسفي په باب بناغلي ولي والله

صاحبزاده داسې څه لیکلي دي:

دا لنډی د یوې پاکې او پښتنې مینې پوره ثبوت دی، چې یوه پښتنه میرمن د یار د مرگ خبر اوري، په ښکاره د خپل زړه ملگري پسې په ساندو نشي ژرلی، مگر د خپل ورور ناروغتیا ته په دغه غمناک حالت کې خوشحالېږي، او دغه رنگ یې بې اختیاره له خولې وځي:

چې لالی مري لالا بېمارکړې
چې دلالا په غم کې یارته وژارمه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

دا پیغله داسې نه ده، چې خدای مه کره ورور به ورباندې د خپله ځانه ډېر گران نه وي، داسې به وي چې د ورور نه به یې خپل ژوند هم خیرات وي، خو دلته یې د خولې او د زړه خبره یوه نه ده، دلته یې د لالا په ناروغه کیدو هم د زړه درزا پیل کیږي او هغه د خپل محبوب په غم کې پټې اوبسکې تویوي، دلته یې دلالا ناروغتیا ارام ته نه پریږدي او هلته یې د زړه پاچا د مرگ په بستر له سترگو نشي لیرې کولی، دا نو یو بل رنگ د دوي ترمنځ د یوې پاکې او محترمي مینې پټ راز دی، چې په دواړو حالاتو کې جلی د غمونو سپلاډ په مخه کړې ده.

په دغه نړۍ کې هیڅوک داسې نه گوري، چې په دغه نازک حالت کې نوموړې ته د تسلیت لپاره تر غاړه وځي، ترڅو لږه د ارام لپاره یې د غمونو له دریابه لږه کناره کړي، دا نو بیا هغه وخت دی، چې یوه لور ته ورته د سترگو په وړاندې گران ورور یې د ناروغۍ په بستر پروت دی او دا ورته په نازکو لاسونو لکه د یوې وینځي خدمت کوي، او هلته یې د سترگو پنا لالی د مرگ په بستر بې روحه جسد د ده د دوو سترگو دیدن ته تېری پروت دی، خو دغه خپل غم په خپلو اوبسکو کې پټوي، د کورلوی او واړه د خپل ورور له غمه مړه دي، خو یوازې دغه نازولې د دوو جسدونو کتونو ته خپلې مړې مړې اوبسکې تویوي، ترهغه چې ژوندی وي دغه د مرگوني حالت به یې ارام ته پریږدي.

زموږ د پښتني نجونو دا د ژوند اصلي مینه ده، کومه ورته ورسیري او د چا په ارمانونو د نړۍ تورې خاورې واورې.»

دا هم د دې برخې څو نوي او جالبې لنډۍ:

**په ما دې مرگ را پېرزو نه دی
سترگې دې واړوه سوری، سوری دې کرمه**

**دا خو می زړه دی چې لا ټینگ دی
دومره غمونه دریابونه وچوینه**

**د خزان پانه دې کرم خدایه
که باد را ولوت ما به کوم گرنګ ته ورینه**

**زما به ته یادېږې یاره
که د جنت په منارو ولاړه یمه**

**قبر سوری کړه، حال می گوره
چنجی لگیا د زني خال می وړانوینه**

**زما د بدو ورځو یاره
د ژوندانه چارې می گډې وډې دینه**

**د خلکو خولې بندوی نشم
د مینې لارې به څارم یار می راځینه**

**اوبسکې ناپاکې دي که پاکې؟
زما پر څیرې گربوان ځي، لمونځ پرې کومه**

چې خدای کوي، هغه به کپري
هرمازيگر په زیارتو مکره سوالونه

سپړنی کال د واده نه دی
شولې شولې، غنم باد وهلي دینه

د پښتنو بده رواجه
یار چې ولور گتي نوزه به زره یمه

خالونه یو وي یا خو دوه وي
جینی پر زنه لکه می کرلي دینه

جانانه غم دي مسلمان دی
ما د ملا تر اذان مخکي وپښوینه

دردونه ډیر په تا اوږده شول
هېواده جور شي چې خوشال دي ووينمه

غمونه ډیر په تا اوږده شول!
هېواده جور شي چې خوشال دي ووينمه